

Hvordan har man fundet ud af det? Min oplevelse er da, at det ikke kun er slitage, der nødvendiggør behov for slidlag. Det er da i lige så høj grad f.eks. en hård vinter og asfaltens generelle holdbarhed, og det falder vel nogenlunde ens.

De sociale kriterier skal fremover præsenteres i form af et socialt indeks. Her har man så nu fået et instrument, så regeringen kan ændre lidt i kriterierne, hvis det ikke er vennerne, der får. På længere sigt vil det kunne være med til at sløre f.eks. Københavns problem, hvor borgerrepræsentationen i dag åbenbart kan vedtage udgifter uden at stå til ansvar for finansieringen.

Det nuværende boligkriterium ændres. Kriteriet gøres i dag op som summen af samtlige boliger før 1920 uden centralvarme og udlejningslejligheder og enkeltværelser opført efter 1964. Regeringen vil ændre kriteriet, fordi den ikke mener, at der findes flere kontanthjælpsmodtagere i lejligheder, der er opført efter 1964. Man erkender også, at man ikke kan opstille et boligkriterium, der kan anvendes retfærdigt. Jamen, spørger jeg, hvorfor bevarer man så kriteriet? Drop det dog. Det har kun ét formål: At omegnskommunerne i Storkøbenhavn skal hælde penge i Københavns Kommunes bundløse kasse.

Kriteriet vedrørende antal fuldtidsledige og antal erhvervsaktive kvinder ændres til antal personer uden beskæftigelse. Nu skal kriteriet i stedet generelt være møntet på kommunens sociale udgifter til kontanthjælp, beskæftigelse, indsats for særligt udsatte grupper og indsats for unge osv., altså en nedprioritering af de kommuner, der har koncentreret deres indsats til gavn for de ledige. Hvad er ideen i det?

Endelig som det sidste eksempel: Kriteriet for antal udlændinge fra tredjelande skal vægtes kraftigere, hedder det. Det kan jo undre, når det i bemærkningerne hedder:

»Det forudsættes fortsat, at kommunernes udgifter vedrørende indvandrere og flygtninge udlignes via de særlige udligningsordninger.«

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det, at antallet af udlændinge i kommunen i et vist omfang kan beskrive nogle overordnede sociale sammenhænge i kommunen. Hvilke? Man kan i hvert fald ikke angribe indenrigsministeren for at være præcis.

Generelt må man altså sige, at det er meget upræcist, og det ville være dejligt, hvis man fik defineret nogle flere af disse begreber.

Forslaget vil altså ikke efter Venstres opfattelse medføre en forenkling. Det er makværk. Forslaget skjuler, om en kommune er god eller dårlig til at holde hus med skattekroneerne. Omegnskommunerne i Storkøbenhavn skal betale for festen i København. 844 mio. kr. alt indregnet bliver det til i 1996. Og i landdistrikterne sidder kommunerne tilbage med løftet om en tilførsel af 100 mio. kr. over 4 år. Nu kender de regeringen: Den løber fra sit løfte og henter det hele igen. F.eks. – for jeg håber, Folketingets medlemmer også har fået det tilsendt – vil de kommuner, der er med i sammenslutningen Det skæve Danmark, miste 78,5 mio. kr. om året. Det kan ikke bortforklares med snak.

Regeringen har også efter min mening vist sin sande holdning over for KL og Amtsrådsforeningen. Den fandt det ikke nødvendigt at rådføre sig med disse organisationer, inden den fremsatte sit forslag. Regeringen, SF og Enhedslisten er langt fra de kommunale forhold, ellers ville de lægge øre til kritikken.

Afslutningsvis vil jeg gerne kommentere selve proceduren omkring fremsættelsen af forslaget. Forslaget skal hastes igennem inden grundlovsdag. Det er ganske enkelt uanstændigt. Man er i tidsnød, siger man. Det kan jo undre, når man erindrer sig, at statsministeren i sin åbningstale i oktober bekendtgjorde, at der ville komme ændringer på dette område. I en pressemeddelelse den 13. januar fra indenrigsministeren lød det samme budskab. Torsdag den 27. april fandt man det rimeligt at orientere de to største oppositionspartier. Det vil sige, en orientering var der sådan set ikke tale om. Det bar nærmest præg af en invitation til deltagelse i udformningen af en ny ordning. Vi er klar, sagde ministeren, vi håber, I vil vende tilbage med spørgsmål osv., vi har døgnåbent, sammen må vi kunne finde ud af det.

Men det skulle vise sig, at der ikke var hold i den snak. Allerede fredag morgen fik vi syn for sagn. I aviserne kunne vi læse, at der var indgået forlig med SF og Enhedslisten. Det har regeringen selvfølgelig ret til, men det er utroligt, at regeringen behandler sine partnere i finansloven så skamløst. Den slags forpester klimaet, og vi håber, at Det Radikale Venstre og CD i det mindste kan indse, at det er en uanstændig optræden fra regeringens side.

Regeringen bør erkende, at den ikke kan nå at gennemføre reformen i denne samling. Den bør i stedet gå ind i konstruktive forhandlinger med Folketingets partier og satse på en gennemførelse